

HÅNDVÆRKS RÅDET

Folketingets Retsudvalg

Den 30. marts 2007

Ref.:

Organisation for
små og mellemstore
virksomheder

Vedr. L 165 og L 166

Håndværksrådet fremsender denne henvendelse til Retsudvalget, for at understrege betydningen af disse lovforslag for de mange mindre virksomheder Håndværksrådet repræsenterer. Vi er af den opfattelse, at det sammenskrevne høringsnotat til Retsudvalget ikke i tilstrækkelig grad refererer Håndværksrådets synspunkter.

Islands Brygge 26
Postboks 1990
DK-2300 København S

Telefon 33 93 20 00
Telefax 33 32 01 74
Giro nr. 6 00 21 02
Web www.hvr.dk
E-mail hvr@hvr.dk

Håndværksrådet, som har deltaget i Justitsministeriets forældelsesudvalg, støtter de 2 lovforslag, bortset fra den foreslåede § 26 stk. 2 i L 165 og den i L166 foreslåede ændring af købelovens § 54 vedr. byggematerialer.

Håndværksrådet er af den opfattelse, at de mindre virksomheder, som Håndværksrådet repræsenterer, markant får forringet deres retsstilling, hvis forældelseslovforslagets § 26 stk. 2, og den i tilknytning til forældelseslovforslaget foreslåede ændring af købelovens § 54 gennemføres. Disse forslag vil betyde:

1. Håndværksvirksomheder, som udfører reparationsarbejder for forbrugere på genstande, eksempelvis biler, beklædning, inventar m.m. får 10 års ansvar for reparationer af genstande, selvom reklamationsfristen for tilsvarende fabriksnye genstande er 2 år.
2. Byggevirksomhedernes ansvarsperiode, når der bygges for forbrugere, fordobles fra 5 til 10 år, dels for egne udførte arbejder, dels for indkøbte og videresolgte materialer, som anvendes til byggeriet.

Håndværksrådet foreslår, at forældelseslovforslagets § 26 stk. 2 udgår, og at reklamationsfristen i købelovens 54 stk. 2 for byggematerialer ikke ændres fra 5 til 10 år.

Uddybende bemærkninger:

Forslagets § 26 stk. 2 er indsat i forældelseslovforslaget imod Forældelsesudvalgets indstilling. Kun Forbrugerrådet ønskede en bestemmelse som § 26 stk. 2. Resten af udvalget, inkl. Justitsministeriets repræsentant, anbefalede en opretholdelse af den gældende retstilstand, ifølge hvilken visse forældelsesfrister kan fraviges, som det eksempelvis sker i byggeriets standardkontrakt AB92, som er udstedt af Boligministeriet.

Boligministeriet gennemførte i 1986 en ansvarsreform indenfor byggeriet, ifølge hvilken alle aktører i byggeriet blev underlagt et 5-årigt ansvar. Boligministeriets udstedte efterfølgende ABR89 og AB92 – byggeriets standardkontrakter som manifesterede det 5-årige ansvar indenfor byggeriet. Det blev siden fulgt op af købelovsændringen i 1995, hvorefter der ligeledes blev indført 5 års reklamationsret for byggematerialer, og i lov om forbrugerbeskyttelse ved fast ejendom, hvor den bygningsagkyndige ligeledes var ansvarlig i 5 år. Siden har Økonomi & Erhvervsministeriet udstedt ABSERVICE 2003, som ligeledes på serviceopgaver gennemfører 5 års ansvar.

Det er hele dette regelsæt og hele denne ansvarskoordinering som nu ændres og undermineres af den foreslåede bestemmelse i forældelseslovens § 26 stk. 2, som er fremsat i strid med Forældelsesudvalgets indstilling, bortset fra Forbrugerrådets mindretalsudtalelse. Flertallet bestod af udvalget formand, samt repræsentanter fra Justitsministeriet, Københavns Universitet, Dommerforeningen, Advokatrådet, Finansrådet, Realkreditrådet, Dansk Industri, HTS, og Håndværksrådet.

Forslaget til § 26 stk. 2 ændrer den hidtidige retstilstand, og uden at Justitsministeriet har overblik over hvor mange områder der rammes.

Håndværksrådet finder det ikke rimeligt, at en håndværksvirksomhed, som udfører en reparation på en genstand, skal have 8 år længere ansvarsperiode, end sælgeren af den tilsvarende genstand som ny. Derfor bør der fortsat være mulighed for - også i forbrugersager, at aftale en ansvarsperiode ved reparation af genstande som svarer til reklamationsperioden for samme genstand som ny. Selv ikke en forbruger bør kunne forlange eller forvente 10 års reklamationsret for en genstand som repareres, når reklamationsfristen ved køb af den samme genstand som ny er 2 år efter købeloven.

Hvad angår den foreslåede fordobling af reklamationsfristen for byggematerialer fra 5 til 10 år, er den eneste årsag til dette Dansk Eternitsagen vedrørende defekte tagsten. Denne sag kan ikke begrunde en så vidtgående og generel ændring og forlængelse af ansvarsperioden for alle byggematerialer og alle byggearbejder. Og ændringen kommer til at betyde, at de byggevirksomheder som anvender og sælger byggematerialer, som et led i deres ydelse, risikerer

at komme i klemme imellem en forbruger og den producent, der har produceret et defekt byggemateriale.

Det vil også forringe mulighederne for at få udenlandske byggevarer til Danmark, hvilket ellers kunne afbøde materialemanglen i byggeriet.

Forslaget om, at forlænge de udførende håndværksvirksomheders ansvarsperiode, fremsættes samtidig med lovforslaget L177 vedr. bl.a. en obligatorisk 10-årig byggeskadeforsikring. Ifølge dette lovforslag vil en stor del af private nye boligbyggerier være dækket af en 10-årig forsikring, hvilket indebærer, at det er uden betydning for forbrugeren, om entreprenørens ansvarsperiode forlænges fra 5 til 10 år. For hvis entreprenøren ikke er ansvarlig dækker forsikringen.

Håndværksrådets efterlyser svar fra Justitsministeren på følgende spørgsmål:

1. Hvorfor har Justitsministeriet skiftet mening, ved at foreslå bestemmelsen i § 26 stk. 2, når Justitsministeriet sammen med hele forældelsesudvalget, bortset fra Forbrugerrådet, var imod en sådan bestemmelse?
2. Hvorfor foreslår Justitsministeren, at en virksomhed, som udfører reparationer på en brugt genstand, ikke som hidtil kan aftale en kortere ansvarsperiode end 10 år, når reklamationsfristen for den tilsvarende genstand som ny er 2 år?
3. På hvilket grundlag foreslår og finder Justitsministeren det rimeligt, at fordoble byggevirksomheders ansvarsperiode fra 5 til 10 år, når forældelseslovforslaget generelt foreslår reducerede forældelsesfrister?
4. Er det korrekt, at hvis L 177 vedtages, vil en forlængelse af ansvarsperioden for byggevirksomheder og byggematerialer fra 5 til 10 år være uden betydning for forbrugere omfattet af den obligatoriske forsikring, fordi byggeskadeforsikringen dækker i perioden 5 til 10 år?
5. Finder Justitsministeren det rimeligt og afbalanceret, at håndværksvirksomheder får forlænget deres ansvarsperiode til 10 år i forbrugersager, når forældelseslovforslaget samtidig i praksis indebærer, at offentlige myndigheder får begrænset deres ansvarsperiode for retsstridige afgørelser og regler fra 5 til 3 år?

Med venlig hilsen

Peter Andersen